

Bayer Zsolt: Ünnepek Mátészalkán

2010 október 27. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az idei október 23. legidősebb mondata így hangzott: „Ideje, hogy az ország gazdaságának szekerét új pályára állítsuk, sínre...” Ezt a mondatot muszáj volt megtanulnom kívülről. (Belül? Úgysem lehetne vele semmit kezdeni.)

Ezt a mondatot egy hivatalos ember mondta el, valahol vidéken. Személyét és a helyszínt fedje most a megbocsátás és a jóakarát jótékony homálya. Elég, ha megjegyezzük az ? mondatát és azt a tényt, hogy az egész beszéd, amit tartott, ezen a színvonalon mozgott. Az ordított a beszédből, hogy a hivatalos embernek semmilyen fogalma és semmilyen mondandója nincsen 1956-ról és úgy általában a világról.

Azt pedig tudjuk jól, hogy akiknek nincsen semmiről semmilyen fogalmuk, leginkább hivatalos emberek szeretnek lenni, s ez sikerül is nekik, bármely rendszerben, bármely hatalom idején.

S azt is tudjuk – mert megtapasztalhattuk, megfigyelhettük, végigszenvedhettük –, hogy az utóbbi években 1956-ról nagyon keveseknek volt gondolatuk és érvényes, hiteles megnyilatkozásuk.

Az utópárt képviselői a hátuk közepére kívánták, kívánják az egészet. A jobb emberi minőség? öregjeik a lelkiismeret-furdalás miatt, a rossz emberi minőség? öregjeik pedig az elveszett mítoszok miatt. Az „ellenforradalom” mítoszának elvesztése miatt. Vén szochazás nyomorultak fényesítik a lelki kalasnyikovokat ilyenkor október vége táján, és titokban november 4-én gyújtanak gyertyát, de nem az áldozatok, hanem az orosz tankok emlékére.

A fiatalabbjaik meg egyszer?en nem érdekeltek a dologban. Szüleiket? mást hallottak erről az egészről, és különben sincs ennek az ünnepnek semmiféle gyakorlati haszna. ?k pedig racionális lények. Pénz- és hatalom-technikusok. ?k ezért rühellik, mint Jónás a próféataságot.

A mifélénk öregjei saját emlékeik, saját múltjuk, saját fiatalságuk, saját igazi vagy vélt h?siességük foglyai. És nincsen ebben a kijelentésben semmi sért? szándék vagy gúny, még divatos cinizmus sincsen. Ez egyszer? tény. Mi sem fogunk tudni már húsz-harminc esztendő múlva sem újat és érdekeset mondani 1988-ról vagy éppen a Fidesz megalapításáról. Saját múltunk házi ?rizetében vagyunk már most, húsz-harminc esztendő múltán pedig a foglyai leszünk annak a múltnak.

Majd ráncsapódik minden házi készítésű legendánk vasajtaja – és rabok leszünk majd végképp. Ez a tény pedig egyáltalán nem jelenti majd azt, hogy legendáink érvénytelenek, vagy hogy amit megcselekedtünk, az lesz majd érvénytelen. Nem. Ez mindössze annyit jelent, hogy önmagunk szobrát nem helyes elkészíteni.

A miféleképp fiataljai pedig pusztán ennek a kornak és korszaknak a foglyai. Ez a kor pedig nem kedvez sem hűsítő eposznak, sem önfeladásnak, sem múltidézésnek – nem kedvez ez a kor semminek. Ez a kor a carpe diem szomorú sivataga, ezért lesz vége. S a bomlás virágai között virítanak azok a szegény fiatalok, akik elhitték, hogy ők majd játszanak most egy kis '56-ot. Ők a legszánalmasabbak.

Ebben a közegben, ebben a sivatagban leltem oázisra az idén október 23-án Mátészalkán. Az Esze Tamás Gimnázium tanulói tartottak előadást 1956 tiszteletére.

Ott, azon az előadáson történt valami. Hosszú-hosszú évek óta először láttam fiatalokat, akik valami érvényeset mondtak erről az ünnepről. Hosszú-hosszú évek óta először láttam fiatalokat, akiknél látszott, hogy értik is, érzik is, amiről beszélnek, és hogy van hozzá közük. Hogy az övék...

A mátészalkai Esze Tamás Gimnázium tanulói a hiányzó láncszem 1956 és a ma között. Mert beszéltek valamiről magyarul, értik és érzik, felesleges és hamis pátoz, de rideg távolságtartás és érdektelenség nélkül, az örök és folytonos történelem részeként. Nem akartak túl lenni a dolgon, és nem akarták megúszni sem. S nem gondolták, hogy az a jó magyar csak, akinek Vona Gábor volt a jele az óvodában.

Nem.

A mátészalkai Esze Tamás Gimnázium diákjainak érvényes és saját mondanivalójuk volt 1956-ról.

Ez pedig mindössze azért fontos, mert majd rájuk lehet bízni az országot.

Végül – mert ez sem szokás – hát álljon itt a mentsor szerkesztő és betanító tanárok neve is: Kovácsné Kiss Csilla, Csányi Szabolcs, Földvári Andrásné. Ötszáz ilyen tanár, még vagy húszszer ilyen deák és egymillióval több gyerek kellene.

Rendben is lennének akkor. Akkor tudhatnánk, hogy jó emberek fogják elfűjni végképp ezt a korszakemet. Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lajkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló